

8 duben 2016

1. ŠKOLNÍ QUEST FEST

Zaniklé právo hrdelní

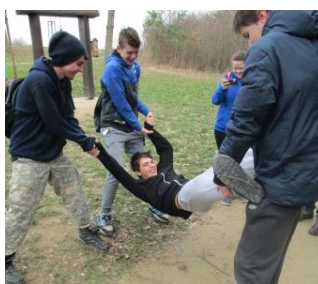
Někdo říká Kamínek, někdo Martiňák a jiní pletou oba názvy. Pojdme si v tom udělat jasno! Kamínek je vrchol s kaplí, zatímco Martinská stěna, tzv. Martiňák, se dá definovat jako okolí pískovcových skal.

Jistě víte, že lesopark Martinská stěna prošel v posledních letech znatelnou úpravou. Sám si ještě vzpomínám na „kus lesa“, který zde zcela zarůstal. Začneme u tradičních pracovních dopolední pod vedením Pavla Krákory a Jaroslava Šedivého. Na těchto akcích se schází skupina dobrovolníků, kteří zde uklízejí (sbírají odpadky), prořezávají stromy a keře nebo třeba pomáhají drobnými pracemi na obnově kaple. Také jsem se několika dopolední zúčastnil.

Místo je, obzvláště v posledním roce, „Dobřaňáky“ i turisty hojně navštěvované. Zajímavá místa jako starý pískovcový důl, pivovarské sklepy s komínem či místo vykonávání dobřanského hrdelního práva (šibenice,

následně větrný mlýn) přímo volaly po naučné stezce. Tato stezka nakonec opravdu vznikla. O její vzhled se svými návrhy zasloužila mimojiné zahradní architektka Jitka Dlouhá. Stezka má 14 zastavení a několik zajímavých doplňkových objektů (zvon, úl, kamenné bludiště...). V neposlední řadě došlo k již zmíněné rekonstrukci kaple 14 svatých pomocníků v nouzi (v roce 2010). Kaple byla znovuotevřena a vysvěcena plzeňským biskupem Mons. Františkem Radkovským. Nesmím zapomenout ani na celkovou úpravu vzhledu lesoparku, položení přírodních chodníků a umístění nových laviček. Když bylo vše hotovo, proběhlo slavnostní otevření a pak už hurá do lesoparku.

Úpravy vedly k vzniku velmi pěkného místa, ovšem na můj vkus zde zbylo málo lesa jako takového. Pro mě je největším zklamáním, že tam nesmějí cyklisté. Toto rozhodnutí ale chápu, chodníkům by to neprospělo. (Filip, 6.B) *(pokračování na str. 6)*

SENÁT

Jednání Senátu – Horní sněmovny 1. 4. 2016

Přítomni: Ivo Plojhar, 5.B (zástupce SDS), Kristýna Tichotová, 6.A, Filip Umner, 6.B, Richard Böhm, 6.C, Tomáš Stupka, 7.A, Julie Čepická, 7.B, Marek Bezděk, 7.C, Erika Hessová, 8.A, Adam Pokorný, 8.B, Marek Štek, 9.A, Michal Hrubý, 9.B; Mgr. Naděžda Vlasáková, Mgr. Jaroslav Šedivý

1) **Quest Fest** – zhodnocení: skvěle to dopadlo, ale bylo vysloveno pár návrhů, jak jej ještě vylepšit.

2) **Ochutnávka aneb Den jinak** – návštěva zástupců z Masarykovy základní školy dopadla velmi dobře, padl návrh na závěrečné setkání zástupců obou škol (Senátu / Parlamentu)

3) **Adopce** – byl zvolen nový zástupce pro adopci SHS - Julie Čepická. K doplnění celé částky pro Resty nám chybí 1.500 Kč. Spoléháme na Školní akademii, že tam dovybereme. Akademie se bude konat 10. 5., služba u

pokladny by měla být od 15:30 do 16:00 a od 17:30 do 18:00 hod.

4) **Soutěž Zlatý list** – byla upravena pravidla pro účast; vše je popsáno v přihlášce, kterou dostaly všechny třídy.

5) **Návštěva ze Slovinska** – zatím žádné nové informace nemáme.

6) **Knihobudka** – nový návrh na podobu knihobudky. Dole bude kmen jako noha a budka bude přišroubována ke stěně. Celá bude vyrobena z OSB desek, pak si ji sami ozdobíme. Byla již zadána do výroby.

7) **Aréna** – 9.B si přála vytvořit soutěž MISS a MISSÁK; závěr: devátáci si ji mohou uspořádat sami, soutěž celého druhého stupně by se již nestihla zorganizovat; mohou také přemýšlet o společném ukončení školní docházky v Káčku, pokud získají podporu učitelů.

Příště: v pátek 6. 5. 2016 ve 12.30 hod. v ředitelně

Zapsala: Kristýna, 6.A

Jednání Senátu – Dolní sněmovny 12. 4. 2016

Přítomni: 4.A: Jan Eckhardt, Julie Nesvedová; 4.B: Viktorie Sýkorová, Anna Marie Klinkovská; 4.C: Marie Kapitánová, Zuzana Wagnerová; 5.A: Kamila Vyletová, Tomáš Halánek; 5.B: Daniel Noska, Ivo Plojhar; 5.C: Vojtěch Kofroň, Michal Žemlička; Filip Umner, 6.B (zástupce SHS); Mgr. Ivana Nazarovová; Mgr. Jaroslav Šedivý

Program:

1. **Adopce na dálku:** stav konta na adopci se nezměnil, na Akademii zástupci SDS posílí zástupce SHS při vybírání dobrovolného vstupného: 15.30 – 16.00 hod.: Zuzka Wagnerová, 4.C, a Viki Sýkorová, 4.B, 17.30 – 18.00 hod.: Maruška Kapitánová, 4.C, a Anička Klinkovská, 4.B

2. **Pohár Resty Nankingy** - rozdány plakáty do tříd, diplomy dodá Michal, Dan připraví text s důvodem pořádání turnaje, koordinátor turnaje Michal

3. **Ekosoutěž** - koordinátor soutěže v třídění odpadu Dan, schůzka hodnotitelů a garantky (Mgr. Šiková) 13. 4.

4. **Monitoring dopravy** - informace z jednání Bezpečnostní komise na MěÚ Dobřany, dostali jsme přísliby pana starosty na řešení nejpozději do září 2016; inzerát v DL na pozici městského strážníka, hodnotící zprávu z monitoringu zpracují Anička a Viki do 15. 4.

5. **Soutěž Zlatý list** – není časový prostor pro všechny zájmové skupiny, soutěž je zaměřená přírodovědně, každá třída má zastoupení jedním družstvem + zastoupení přírodovědně orientovaných zájmových skupin pracujících po celý školní rok

6. **Aréna** – bez návrhů a dalších připomínek

Příští jednání: v úterý 17. 5. 2016 v 7.45 hod.

Zapsali: Tomáš Halánek a Kamila Vyletová, 5.A; Mgr. Ivana Nazarovová

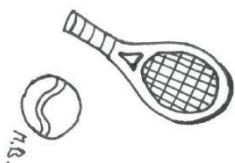
Plzeňáci v Dobřanech aneb Den jinde aneb Ochutnávka

Plzeňáci tady opravdu byli. Tentokrát přijeli žáci Masarykovy základní školy k nám do Dobřan. Pátek 18. března pro nás, vybrané senátory, začal srazem v 7:10 na nádraží. Pan ředitel přijel vlakem s plzeňskými žáky a jejich doprovodem. Hned po příjezdu vlaku jsme se vydali na jednání Dolní sněmovny našeho Senátu. Pak jsme přešli z 1. stupně na 2. Druhou hodinu proběhla prezentace „adopce na dálku“ a Podlavičnicku. Na třetí a čtvrtou hodinu byla naplánována návštěva výuky. V naší třídě to byla „rodinka“ a poté angličtina. Pátou hodinu jsme věnovali obědu (kuřecí řízek s kaší) a prohlídce školy se školní zahradou. Šestou hodinu přišel jeden z nejdůležitějších bodů setkání – jednání Senátu - Horní sněmovny. Teď už tedy víme, jak to funguje v Masarykově škole, a oni vědí, jak to funguje u nás. Hlavní úkoly jsou tedy splněny. Na závěr jsme chvíli debatovali a pan učitel Svoboda z plzeňské školy přišel s nápadem, že bychom mohli uspořádat ještě jedno – třetí – setkání na „neutrální půdě“ a všechny poznatky si shrnout. Celé setkání se mi líbilo a doufám, že spolupráce bude pokračovat. (Filip, 6.B)

Resty Nankinga

poslala z Ugandy svoji fotku a kopii vysvědčení (*více příště*).

Do kopce jen autem

Rozhovor s paní učitelkou Mgr. Natálií Bardounovou

Co vás vedlo k tomu studovat anglický jazyk na vysoké škole pedagogické? Protože mě angličtina hrozně bavila, i když jsem se jí začala učit v podstatě až na střední škole. Ale bavila mě. Ale jenom angličtina. Němčina mě nebavila. Ruština mi nevdala, ale angličtina byla favorit. **Máte státnice z některých jazyků?** Mám státnice z angličtiny. **Měli jste jazyky na základní škole?** Tři roky jsme měli ruštinu, pak se to změnilo, tak jsme měli jeden rok angličtinu. To byly jenom takové základy, v podstatě jsem ten jazyk začala studovat až na střední škole. **Když jste byla v našem věku, povedl se vám nějaký průšvih, který si pamatujete až do dnešní doby?** (zamýšlení se) Jenom vím, že jsem byla součástí jedné rebelie na základní škole v posledním ročníku, problém se týkal vztahů ve třídě. Tak jsme byli oponenti vůči jedné spolužačce. Nebylo to hezké. Psali jsme otevřený dopis učitelům, protože se nám nelíbilo, jak se chová k ostatním. **Viděli jsme vás hrát tenis. Jak jste se k němu dostala, jak dlouho ho hraje?** Hraju krátce. Vždycky to bylo jen rekreačně. Až poslední rok jsem se rozhodla, že bez trenéra to nevede k ničemu. Takže jsem začala chodit k trenérovi. Tenis hraje celý zbytek mé rodiny, proto jsem začala hrát tenis také. **Věnujete se i jinému sportu?** Mám ráda in-liny, ráda bruslím, hraju ráda badminton a stolní tenis. **Kdybyste si měla vybrat: Zima, nebo léto?** Léto, protože miluju horko a sluníčko. **Kolo, nebo auto?** Auto (smích), jsem líná jezdit do kopce. **Lyže, nebo snowboard?** Lyže, na snowboardu jsem nikdy nestála a představa, že mám obě nohy přivázané na jednom prkně, to si nedokážu představit. **Ovoce, nebo zelenina?** Zelenina, mám ji radši. **Tenis, nebo badminton?** Asi obojí. **Slané, nebo sladké?** Slané, většinou když mám na výběr, sáhnu po slaném. **Škola, nebo prázdniny?** Prázdniny. A škola o prázdninách. **Pes, nebo kočka?** Pes, je věrnější. **Černá, nebo bílá?** Šedá. Mám ráda šedou ve všech podobách – od světlé přes tmavou po stříbřitou. **Sukně, nebo kalhoty?** Kalhoty, ale snažím se začít nosit i víc sukň. Ale kalhoty vedou. **Tenisky, nebo lodičky?** Tenisky. Lodičky málokdy. A podpatky téměř vůbec. (Bára, 7.C, a Sára, 9.A)

Přijímačky

Pátek 15.

Pátek patnáctého bude na dlouhou dobu noční můrou většiny deváťáků. V tento den jsme totiž rozhodli o své budoucnosti. Je zajímavé, jak dva obyčejné testy dokážou člověka tak vyděsit a zničit. Dva testy, které rozhodnou, jestli budete řemeslník nebo vědec. Takhle nervózní jsem nebyl ani před celostátním kolem soutěže. Když jsem si sedl do lavice, která se mimochodem houpala, takže jsem tam ještě opravoval lavice, zmocnila se mě panika. Po rozdělení testových sešitů a zápisových archů se spustil čas a my mohli začít. První jsme psali matematiku. Ze začátku byla celkem lehká, závorky, zlomky, rovnice... Nic těžkého. Pak ale přišla druhá půlka a slovní úloha o farmáři, který si nespočítal brambory. Od té chvíle jsem na brambory alergický. Tahle úloha mi sebrala nejvíc času, a tak jsem nestihl poslední úkol. Dám vám jednu radu: když nevíte, jak úlohu vyřešit, přeskočte ji a pak se k ní vraťte. Já to neudělal a trochu toho lituji. 60 minut uběhlo a my museli odevzdat testy. Pak jsme měli přestávku, kdy jsme mohli zavolat rodičům a sdělit jim, jak moc jsme to zkazili. Po přestávce jsme psali češtinu. U té jsem si oddechl, protože byla velmi lehká. Po 20 minutách jsem měl hotovo, takže jsem zbytek času (40 minut) jen seděl. Takhle dlouhých 40 minut jsem snad ještě nezažil. Ten test jsem si několikrát zkontroloval, než jsme ho měli odevzdat. Takže češtinou jsem si velmi jistý, že jsem ji napsal dobře, ale matematikou si nejsem jistý vůbec. No, teď už nejen mně, ale nám všem zbývá jen doufat. Výsledky zveřejní 22. 4. Takže po týdnu nervozity nastal další týden nervozity. Snad se všichni dostaneme tam, kam chceme. Ještě bych chtěl moc poděkovat paní učitelce Věře Hříšné za opravdu perfektní přípravu na češtinu a paním učitelkám Štěpánce Simbartlové a Jaroslavě Konšalové za opět perfektní přípravu na matematiku. Bez vás bychom si ani neškrtili. (Vojta, 9.A)

A jak to všechno dopadlo?

Už po dopsání testu z matematiky jsme se obvolávali a zjišťovali, jak se nám to povedlo a jak moc jsme nervózní. V pondělí jsme si pak všichni brečeli na ramenech, že jsme matiku pokazili a že se sejdeme v pátek na mostě a hromadně si skočíme. Až takhle hluboká byla naše deprese. Celý týden jsme byli jak na trní. Každou chvíli jsme kontrolovali stránky škol, jestli už náhodou nezveřejnili výsledky. Ale všichni jsme museli čekat na pátek 22. dubna. Ve čtvrtek jsme byli ještě nervóznější, než když jsme měli psát přijímačky. V pátek ráno už pár lidí zjistilo výsledky. A už tekly slzy a gratulovali jsme si, objímali se. My, kteří ještě nic nevěděli, jsme byli nervóznější a nervóznější. Během dne se skoro všichni dozvěděli výsledky. Jediní, kteří ještě čekali, byli ti, kteří se hlásili na zdravku a na mikulášský gympl. Okolo druhé hodiny odpoledne už věděli výsledky i ze zdravotní školy. Ale my, gympláni, jsme čekali až do půl páté večer. Potom jsme už věděli všichni, jak na tom jsme. Až na pár výjimek jsme se všichni dostali na školy, kam jsme chtěli, ale ani ti, kteří se nedostali na školu, neskončili zase tak špatně, byli jen kousek „pod čarou“, takže je určitě přijmou na odvolání. Takové nervy jsme zažili, všechny nehty si okousali, vlasy vytrhali. Naštěstí to skončilo a my už sháníme naše budoucí spolužáky a spolužačky. (Vojta, 9.A)

Máte, víte a umíte to, tatínku?

Jednou před mnoha týdny jsme jeli autem a nějak mě napadlo, proč se už rodičům nevyká. Chtěla jsem zjistit, proč to tak je a kdy to skončilo. Bohužel jsem nezjistila více než to, že vykáni přestalo fungovat po druhé světové válce. Fakt nevím, proč se to tak stalo, ale jsem ráda, že rodičům můžeme vykat, je to takové lepší a to mohu dosvědčit. Zkoušela jsem tátovi týden vykat, tedy chtěla jsem to zkusit, ale vždycky jsem na to zapoměla a říkat: „Tatínku, mohla bych pro vás něco udělat?“ ... bylo hrozné. Vždy, když jsem to zapoměla, tak táta řekl: „Krávy jsme spolu nepásli.“ Nevěděla jsem, co tím myslí, tak jsem se pořád ptala a ptala a nakonec mi mamina řekla (té sem vykat nemusela), že to je něco v tom smyslu, že se na tolik neznáme, abych mu říkala ty. Kdybych zvládla týden tátovi vykat, tak bych byla dostala pětadvacet, ale nevím čeho ☹. (Dáša, 7.C)

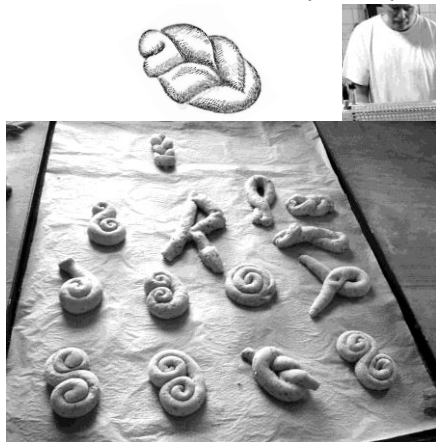
NÁVŠTĚVA DOBŘANSKÉ PEKÁRNY

Chodím do třídy s klukem Davidem. Jeho rodiče pracují v městské pekárně. Jednou pozvali naši třídu, abychom přišli na návštěvu. Nejdříve jsme byli ve skladu mouky. Udělali jsme si vlastní malé bochánky, ale ty se po

upečení úplně zvětšily. Bylo zbytečné, že nám maminy dávaly svačiny, protože jsme se tam nacpali různými koblížky a koláčky. V pekárně nás prováděl Davidův tatínek, ale potkali jsme i

jeho maminku. Bochánky, co jsme uhněcali, se pekly moc dlouho, a proto nám je Davidův tatínek přinesl do třídy. Nesnědla jsem ze svačiny ani drobeček. Do pekárny bychom měli chodit častěji.

Adéla 3.C

NAŠE PŘÍPRAVA NA MIMOŘÁDNÉ UDÁLOSTI

Úterý 22. března jsme měli ve škole tematický den zaměřený na ochranu člověka za mimořádných událostí. První vyučovací hodinu za námi přišla zdravotní sestra z nemocnice. Vysvětlila nám, jak máme správně provádět první pomoc, umělé dýchání a masáž srdce. Pak jsme si ve dvojicích na koberci zkoušeli uvést raněného do stabilizované polohy. Na závěr nás sestřička pomazala umělou divadelní krví. Druhou a třetí vyučovací hodinu

j jsme strávili v hasičárně. Nejdříve nám hasiči ukázali pět obleků. Potom i několik hasičských potřeb. Rozdělili jsme se do dvou skupin a šli jsme si prohlédnout hasičské auto. Byla tam dvě hasičská auta jedním. Autem jsme si mohli i prolézt kabinou. Po návratu z hasičárny jsme se dívali na DVD a psali opakovací test z informací, které jsme se za celý den dozvěděli. Celý den se nám moc líbil.

Klára 4. A

PERLIČKA Z NAŠICH LAVIC

➤ Začátek naší hymny: Kde je dům holubí, voda hučí po lučinách...

KŘÍŽOVKA

1	•••••			
2	•••••			
3	•••••			
4	•••••			
5	•••••			

1. Domácí zvíře
2. Chlapecké jméno (13.4.)
3. Ráno ji najdeme na trávě
4. Řecký autor bajek
5. Jinak měsíc

Na obrázku od Julie ze 3.A vidíme císaře ... IV. (tajenka), od jehož narození letos v květnu

PRAHA - PETŘÍN

Ve čtvrtek ráno jsme spolu s 5. B nasedli do autobusu a jeli do Prahy

jsem si magnet a pohled. Došli jsme do zahrady, kde jsme svačili.

1.A a 1. B NA VÝSTAVĚ OD FERDY PO JONATÁNA V BLOVICÍCH.

1. ŠKOLNÍ QUEST FEST (pokračování ze str. 1)

Uklízení může být sranda 😊

Den před prázdninami, 23. 3., šel celý 2. stupeň uklízet na Martiňák. Nás ve třídě 7.C moc nebylo, ale úkoly jsme zvládli stejně jako ostatní třídy. Každá třída dostala za úkol udělat něco pro naučnou stezku. My jsme museli obrousit zábradlí a lavičku. Po splnění tohoto úkolu se všechny třídy vydaly plnit další úkoly, ale tentokrát šlo i o poklad. Všechny úkoly jsme si užili na 100%. Možná je i lepší, že nás bylo tak málo, protože byla větší sranda. Když jsme zvládli všechny úkoly, tak jsme zamířili do jídelny, kde na nás čekal poklad. Všichni dostali „jogurtový pohár“. Určitě bych byla pro to, aby se tato událost opakovala zase za rok. (Adél, 7.C)

Pracovní dopoledne – Pomáháme - Krev, pot a slzy

Na středu 23. 3. si pro své žáky škola připravila velikonoční akci pod názvem Quest Fest. V rámci této akce dostaly všechny třídy hodinku na zvelebení našeho lesoparku. Poté následovaly další aktivity. (neznámý autor)

Ve středu 23. března jsme šli místo vyučování na Martinskou stěnu v doprovodu paní uč. Fialové a Kovářové. Na výchozím stanovišti číslo 6 jsme se rozdělili na skupinky a dostali jsme smrkový papír. Do něj jsme si zabalili dřevěný špalík. Obrušovali jsme lavičky od mechu a lišejníků. Některé děti tuto práci dělaly poprvé. Povíдали jsme si o přírodě, snědli jsme si svačiny. Potom jsme šli na různá další stanoviště, kde jsme hráli hry. Bylo hezké jarní počasí. Děkujeme za procházku s plněním úkolů. (Lukáš, 6.B)

Všichni jsme se těšili na příjemně strávené dopoledne plné zajímavých úkolů a hádanek. Místo toho jsme od pana Krákory dostali bojový úkol! 😊 Měli jsme pomoci zvířatům. Naším úkolem bylo vyndat ze země starý drátěný plot, aby se o něj zvířata nezranila. Nejdříve jsme se trochu vyděsili, báli jsme se, že to bude moc náročné nebo že se někdo zraní. Ale nakonec jsme se úkolu zhostili velmi dobře. Kluci i

holky byli do práce zapálení a šlo nám to od ruky. Všechno jsme stihli do půl hodiny. Po tomto výkonu jsme se posilnili a vydali se na cestu, kde na nás čekaly úkoly a zábava. Celý den jsme měli fajn pocit, že jsme pomohli zvířatům, a zároveň jsme si i užili krásný prosluněný den. (Erika a Terka, 8.B)

Naše třída (9.A) měla za úkol vytáhnout plot z trnek. Nejprve jsme rozstříhali pletivo těsně u kůlů. Kůly jsme nechali ležet, ale museli jsme zabezpečit hřebíky. Pletivo jsme smotávali do „rolek“ a tahali ven na hromadu. Řeknu vám, protáhnout se s rolí o průměru cca 20 cm úzkými mezerami mezi stromy není nic lehkého, obzvláště pak když nacouváte do trnky. Část plotu byla už hodně prorostlá trnkou, takže dostat ten plot pryč bylo obtížné. Z jedné strany bylo trnkové křoví, z druhé strany byl les, takže moc místa tam nebylo. Jeden musel vlézt do trnek. To se neobešlo bez zranění a pár kapek krve se objevilo. Vypadalo to velmi beznadějně, ale my se nevzdali a nakonec jsme v bitvě 9.A vs. křoví vyhráli. (Vojta, 9.A)

Bezvadný nápad

Určitě si ještě vzpomenete, jak byla 23. 3. 2016 celá škola na Martiňáku a plnila různé úkoly a vykonávala prospěšné práce. Myslím si, že tato akce byla velmi, velmi povedená. Nevím, jestli to bylo i učitelem, s námi byla třídní, paní učitelka Štěpánka Simbartlová, a aby nás uhlídala, tak si vzala posilu - paní učitelku Věru Hříšnou. Celý den probíhal takto.

Ráno jsme se sešli na starém mostě, kde měl pan ředitel úvodní slovo. Poté jsme se všichni odebrali na svoji zahajující práci, každá třída ji měla jinde. Do doby, než jsme dokončili svoji práci, jsme nemohli jít dál, nemohli jsme plnit připravené úkoly. Víte, co to znamenalo? Nemohli jsme ani jít 😊. Když jsme měli práci splněnou, mohli jsme se konečně vydat na zábavná stanoviště, plnit úkoly a také jít. Na stanovištích jsme dělali hada, hráli hry jako Rybičky, rybičky, rybáři jedou. Ale byly tam i cvičící úkoly, dělali jsme

kliky atd. Ty cvičící úkoly nebyly tak strašné. U každého stanoviště byly také hádanky, samozřejmě jednoduché, a celý den byl vlastně bezva. Avšak konec byl nejlepší. Nevím ani, jestli škola nebo školní jídelna vymyslela hřeb pracovního a zábavního dne, ale byla to bomba. Když jsme totiž na Martiňáku skončili, celá škola se přesunula do školní jídelny, kde na nás čekal sladký desert. Určitě vás zajímá, co to bylo. Byl to pohár s jahodami, čokoládou, čokoládovými trubičkami a výborným jogurtem. Velká lahoda. Práci dělal každý jinou, ale zábavu měl snad každý stejnou.

Všichni se mnou musí souhlasit, že tento den by nemusel být jenom jednou do roka. Byl to prostě bezvadný nápad. Naši zábavu můžete vidět i na stránkách školy. Jenom doufám, že škola vymyslí do konce školního roku ještě nějaké pracovní dopoledne. (Filip, 9.A)

Anketa

Štěpka, 7.B: Co se ti na akci nejvíce líbilo? Že jsem musela držet dřevo a k tomu polystyrén a musela jsem s tím jezdit o lavičku. **Jaké stanoviště tě nejvíce zaujalo?** Žádné. **Míša, 7.C:** Nejvíce se mi líbilo, že jsme se nemuseli učit a žádné stanoviště mě nezaujalo. **Ctirad, 9.B:** Nejvíce se mi líbily aktivity, co jsme tam dělali. Nejvíce se mi líbilo stanoviště, kde jsme seděli na lavičkách. **Míša, 6.B:** Nevím, co se mi nejvíce líbilo. Žádné stanoviště mě nezaujalo. **Kája, 6.C:** Nic se mi tam nelíbilo a nic mě tam nezaujalo. **Sabina, 6.C:** Nic se mi tam nelíbilo a nebylo žádné stanoviště, co by

mě zaujalo. **Sára, 9.A:** Nejvíce se mi na tom líbila ta spolupráce a zaujalo mě to stanoviště, jak jsme dělali slalom kolem laviček. **Martina, 9.B:** Nejvíce se mi líbilo cvičení a nejvíce mě zaujalo stanoviště, kde jsme si měli pamatovat něco o životě. **Kristýna, 8.A:** Nejvíce se mi líbilo asi to stanoviště, kde jsme mohli hrát různé hry a to bylo i stanoviště, co mě nejvíce zaujalo. **Katka, 8.A:** Bavilo mě všechno a nejvíce mě bavilo stanoviště, kde jsme hráli hry. (Bára a Naty, 7.C)

Včely máme na dosah

V sobotu 2. dubna se konala akce **17. pracovní dopoledne na Martiňáku**. Sraz byl v 9.00 u kapličky. Bylo hezké počasí, svítilo slunce. Sešlo se asi 30 brigádníků, mezi nimi nechyběli ani pan starosta Sobotka, pan ředitel Šedivý, pan myslivec Krákora a rodiče s dětmi.

Nejdříve se uklízela kaplička, potom jsme se přesunuli i s nářadím na louku u vyhlídky. Tam jsme stavěli novou včelařskou expozici. Beton jsme umíchali v kolečku a dělali jsme hlavní sloupek na včelí úl. Zde si návštěvníci budou moci půjčit včelařskou kuklu a pozorovat včely při práci v úlu přes sklo.

Poté jsme se těšili na nějakou tu svačinu. Nasbírali jsme kletšť a opekli si buřty. Všichni jsme si pochutnali, dokonce byl i moučník! Když jsme dojedli, vzali jsme si nářadí a šli jsme k cestě, která vede ke kamennému srdci. Upravili jsme cestu, zbavili jsme ji kořenů, listů a větví. Byla to namáhavá práce. Když jsme došli k srdci, občerstvili jsme se a vrátili jsme se zpět ke kapličce. Předali jsme panu Krákorovi kolečko a rozešli jsme se ve 13.00 hodin.

Tento den se velmi povedl. Chtěl bych poděkovat všem, kteří se na akci podíleli. (Lukáš, 6.B)

Tento den není jako každý jiný

Den, kdy nemůžete nikomu věřit, takže den jako každý jiný. ☺
 Apríl je 1. dubna, to všichni víte, a je spojen s různými žertíky a zlomyslnostmi. Předpokládá se, že svátek vznikl jako reakce na změnu ročního období ze smutné zimy na veselejší jaro, ale nejedná se původem o český svátek. Pochází ze zahraničí, ale rychle u nás zdomácněl. Asi také proto, že si děti rády vystřelí z rodičů apod. Lidé vymýšlejí různé žertíky. Aprílové žerty posledních let jsou mnohem více promyšlené a často reagují na aktuální události daného období. Je proto třeba se vždycky zamyslet nad tím, zda ta či ona informace je skutečná, anebo se jedná o žertík. I naše třída 7.C si vyzkoušela užít si apríl přímo ve škole. Na první hodinu jsme se panu učiteli schovali. Na konci páté hodiny jsme se všechny sedmičky prohodily, až jsme z toho byli celí zmatení i my. :):)

Má pro vás apríl nějaký zvláštní význam? Děláte si z lidí v tento den legraci? Pokud ano, z koho nejčastěji? Jaký ze svých žertíků považujete za nejlepší? A podařilo se někomu jinému vás „vyaprilovat“? Provedl vám někdo takový vtípek, který vás rozzlobil či třeba zamrzl? Pokud ano, o co se jednalo? Podělte se s ostatními o své zážitky, tipy a zkušenosti. Anebo si o tom jen tak popřemýšlejte. (Niky, 7.C)

Jazyk až na vestě

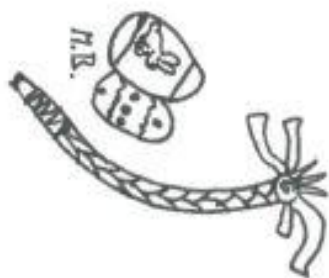
Půlmaraton Plzeňského kraje se letos konal podruhé. Vybíhá se z Plzně a účastnit se může kolem 1.600 běžců. Běží se většinou po rovinatých silnicích, trasa vede z Plzně – Litic přes Šlovice, Dobřany, odtud se běžci vrací zpět, ale běží přes Lhotu a Valchu. Startuje se ve čtyřech kategoriích pro muže a pro ženy. Absolutní vítězové získávají odměnu ve výši 10.000 korun. Půlmaratonu se mohou zúčastnit i děti, ty běží kratší úsek.

My jako divačky musíme říct, že všichni běžci vypadali hodně znaveně, až na dva Afričany. Bylo vidět, že Afričané jsou zrozeni pro běh. Kolem pořadatelů proběhli jako první a nikomu nedali žádnou šanci. Ze svých stanovišť jsme zahlédli i pár známých lidí, jako např. pana starostu, paní učitelku Urbancovou a kamarádku z tábora. Po celou dobu půlmaratonu jsme se rozhodně nenudili, ale hodně povzbuzovali. Dokonce až tak, že jsme po skončení nemohli skoro mluvit. Teď bych si asi půlmaraton nezaběhla, ale v

budoucnu nad tím možná popřemýšlím. Fandění jsme si užili, i když se nám zpočátku vůbec jít nechtělo. (Dáša a Naty, 7.C)

Velikonoční putování

5. a 6. 4. 2016 proběhla v budově ZUŠ dvě krásná odpoledne. Učitelé a žáci ZUŠ předvedli malým i velkým, jak naši dědečkové a babičky připravovali a oslavovali velikonoční svátky.

Během dopoledne k nám zavítaly děti z Mateřské školy a bylo vidět, že i ti, kteří se mračili, odcházeli po všech aktivitách nadšení a s úsměvem na tváři. Odpoledne jsme se setkávali s návštěvníky od 16.00 do 18.00. Děti s rodiči přišlo mnoho a zábavy bylo víc než dost. A co se všichni dozvěděli?

Věděla jsem, že po Třech králich začíná masopust, že v úterý chodili koledníci převlečení za masky a o půlnoci byl konec veselí a začala Popeleční středa. Nevěděla jsem o ostatních dnech čtyřicetidenního předvelikonočního půstu. To nám všem připomnělo Velikonoční putování.

Velmi mě zaujalo vyprávění o tom, jak od Popeleční středy věřící drželi přísný půst, kněz jim dělal na čelo křížek z popela. Jak ten den nesměli práť prádlo, aby

nebylo špinavé celý rok, a i to, že jedli ten den čočku s vajíčkem nebo jen brambory. Líbily se mi i zvyky na Zelený čtvrtek, kdy chlapci chodili s řehtačkami a klepačkami řehtat po vesnicích a městech, protože umlkají zvony, které obrazně odletěly do Říma. Rodiny se ráno myly rosou, aby byli všichni zdraví a jedli hlavně zelené byliny. Velký pátek byl také velice zajímavý. Věřilo se v tajuplnou noc, kdy se otevírá země a vydává poklady, nebo že kvete kapradí a má léčebnou moc. Nejlepší asi bylo koupání v ledové vodě pro krásu a zbavení se pih. Významný den je Velikonoční pondělí, protože začíná veselí. Šlehání žen a dívek pomlázkou prý přenáší energii ze stromů a zajistí jim svěžest, zdraví a mládí. Za to chlapci dostávají odměnu barvená vajíčka, velikonoční kraslice. Hospodyně také vyšlehala domácí zvířata, aby byla zdravá. Ten den se jedla jídla z vajíček, pekly se mazance a pletly věnce zdobené vajíčky.

Každý z přítomných si mohl velikonoční zvyky na několika stanovištích vyzkoušet. Pro děti z MŠ byl největší zážitek živá slepička, kterou mnozí viděli poprvé v životě. Putování končilo symbolickým vnesením Morany a jejím upálením na dvoře ZUŠ.

Líbilo se mi úplně všechno a jsem ráda, že i já jsem mohla na putování vystupovat a být chvíli v době, kdy se velikonoční zvyky ještě dodržovaly. (Markét, 7.C)

Youtuber kam se podíváš

Dne 29. 4. 2016 se v Praze konala youtube akce, kterou myslím všichni známe – Utubering. Pro ty z vás, kteří nevědí, vše vysvětlím. Utubering je festival, kde můžete získat podpis nebo fotku od svého oblíbence, na této akci vystupují také různé kapely, ale především tam jsou youtubeři plní různé challenge. I pro vás jsou tam připravené různé aktivity, například hraní her s Mentem, Housem a dalšími a třeba také virtuální realita, líčení od youtuberek a mnoho dalšího.

My jsme dorazili na místo kolem dvanácté a už z dálky jsme viděli obrovské davy lidí, jak se postupně dostávaly dovnitř po zkontrolování vstupenek. Když jsme předložili vstupenky, dostali jsme náramky, díky kterým jsme mohli v průběhu festivalu odcházet a zase se vracet do areálu. Hned po vstupu jsme potkali jednoho youtubera, se kterým jsme se vyfotili. Pak jsme si řekli, že nejdřív celý areál projdeme a cestou se porozhlédneme, kde je jaký youtuber. Když jsme vešli do jedné z hal, které byly pro youtubery připravené, viděli jsme asi tři hloučky lidí a uprostřed každého stál jeden youtuber. Rozhodli jsme se, že si uděláme fotku s Pedrem a pak se vrátíme ven. Venku jsme viděli dloouhatánskou frontu lidí, kteří čekali, než se dostanou k youtuberovi, který je asi nejvíce zajímavý. A nemohl to být nikdo jiný než Go GoMan TV. Když jsme se dostali ke Gogovi do stánku, tak jsme zjistili, že už tam Gogo není, protože musel na hlavní stage. Sice nás to celkem mrzelo, ale alespoň jsme si prohlédli Gogův stánek, kde měl vystavený třeba youtube button za 100.000 odběratelů. V 15.00 začínal hlavní program. Šli jsme se podívat na hlavní stage, kde byli všichni youtubeři a seznamovali nás s tím, co se bude dít. Odtud jsme zamířili do fronty na Martina z kanálu „Jmenuju Se Martin“. Byli jsme asi třetí na řadě, ale on pořád nešel, takže jsme se raději vydali za dalšími youtubery. Našemu zraku neunikli Exploited, Moma, Free – scoot, Selassie a další.

Když nastal čas našeho odjezdu, mrzelo nás, že musíme pryč, ale byli jsme i rádi, protože nás dost bolely nohy. ☺ Byl to úžasný zážitek, bylo super vidět je všechno naživo. Určitě pojedeme i příští rok. (Bára, 7.C)

Podlavičník - časopis pro lidi školou povinné, začátečníky i pokročilé. Vydává **Základní škola v Dobřanech, okres Plzeň – jih**, tř. 1. máje 618, PSČ 334 41, tel. 377 970 467, e-mail: jaroslav.sedivy@zs.dobransy.indos.cz. **Žákovská redakce: Redakční kroužek pod vedením Mgr. Michaela Hlaváčové:** 6.B: Filip Umner, Lukáš Gittler; 7.C: Dagmar Brožková, Adéla Nekolová, Marek Bezděk, Klára Koudelová, Bára Čížková, Natálie Gawendová, Michaela Schlehoferová; 8.B: Adam Pokorný; 8.A: Martin Kops, Viliam Smola; 9.A: Filip Brada, Sára Ženíšková, Vojtěch Kordík. **Redakční kroužek pod vedením Mgr. Aleny Formánkové:** v rekonstrukci. **ePodlavičník** - internetová verze na www.zsdobransy.cz Mgr. Jana Fialová. **Editace: Mgr. Jaroslav Šedivý a Mgr. Alena Formánková.** Časopis tiskne a sponzorsky podporuje: Prima Press s.r.o., Borská 44, 316 00 Plzeň. Časopis č.8/15/16 předán k tisku 2. 5. 2016. **Veškeré příspěvky, dotazy, soutěžní lístky a inzeráty předávejte redaktorům časopisu.**

